

Anna Sooba, neiuua Vane
sündis Hiiumaal, Lääna vallas Alina
kilas Alina talus 21. sept. 1894. a. oma
vanemate teise lapsuna. Peres oli juba
vend Johann. Isa Jaan väinnes samast
Alina talust, maa Agria (Ingle) neiuua Pepp
lähedal asuvast Pali perest. Et Alina
oli lasteruumas püre, sirgunes oli veel
tütredid ja poegi, ehitati Jaanile ja
Inglile oma ette väike elamine tammaka-
dile, kuhu nad ka elama asusid. Isa
Jaan töötas Pärkaste mõisa viinaköögis.
Enval jätkus tööl ja hoolit lastuga mit
püre surunes. Enval oli kolm vendad ja
kolm õde. Venrad Johann, Kirill ja
Magnus. Ted - Elisabet, Huiolina ja Natalia.
Natalia suri lapsuna. Raske suhkrushaigus
murdis aga isa tervise ja noor leik jääi
lastuga üksinda kui nad kõik olid alles
lapsi eas. Kasvatada aitasid neid isa poed.
sed oned ja tõdedit nelle puides nad
olid karjalasteks ja abilesteks. Samuti
võõrastus peredes ise leiba teenides.

Anna elutee viis ta noore neiuua
Tallinna. Seal töötas ta muirivahelustitsas
"soögipoe" omavabu juures soögitoöliseua.
Kuolem lapseloidjana. Samas purga koos
laius ta ka Peterburgi, kuhu vene rahvusest

uuel sel eodevajade skeina maa-
dilt, mis oli nende lapsesõõtre uodesas
osmid ja mille ena Tugel oli alles
ja korrast hoidnud.

Nii et, Lepa ei olnudki tava
maja, ta oli vanadest majadest
ümbur elitutud.

Etu läks edasi. Tülid kolhoosid
ja sunast sai liipspa-vaarjafalitaja.
Tülid suvitajad - alustnikud, kirjanik-
need, näitejad ja sarnas sai
, haljasas inimene".

See teda sindsic teavad, et ta oli
heg humorimele, läheseid sae ja
südamega inimene. Ta rõis kaasteendest
südamest mitta, aga südamest püarateni
ka waerda.

Ta oskas alate leida oma koha elus.

Suna suri 25. det. 1980. a.

86. aastaes ja on mäetud Lassari surnuaiale.

03. sept 99.

V. Toompea (Vana)

Valve Toompea on Anna
Nunna Magnuse tütar, kes
pragmil ülab "Ole pääal!"

purerahras soja ja revolutsiooni
meres põgues. Revolutsioon et röövi
ajal tulि Anna Vestine tagasi.

Esi oli taonud ema Inglis rahu
peal Länsariisse, kust oli pärnit ka teine
akiraasa Villem Altmae. Ja siit peale
on ua Anna elu suutud Länsiriga.

Ta alieelles Edward Lookaga ja asus
elama ülo talle. Hiceli jäälikuna, sest
akiraas haigustes ja suri. Noor
lastita lesu oli sunnitud kodus jätmata
ja jäalle otsast alustanu. Ta proovis
juudeekampahe libe Tallinnas, kuid peagi
pankrotistus, sest Anna helle sidu lubas
lähult laenu ja odavat aava.

Tagasi Länsirime tulles olas ta oma
eluuaaslase Johannes Wolderinga, kes oli
katur, viimase kodus Nüüdil. Suur Tsaua
sõda võttis ea selle mehe ja Anna alustas
oma elu veeb vord eestit.

Ta niiid-eedias sai temast Lepa Anna.
Oli eisik vanainimine Maiekuuse aitas,
Mare Maripuu. Ta püudesid lähemad
sigulased ning ta rajas abistanist.

Pee oli Vaesa Okupatsiooni ajal. Annaast
sai aitaja ja pärija. Maja asus Maiekuuse
aitas, halle maad seal nes on niiidne
Lepa. Nimi sai valitud Eija rosa järgi
mida euras kõujal - kraaviallastel, heina-
maal. Pärast pernaisi surma sai ua
maja sinna maadde eiles ehitatud, lisaks

Anna oli revolutsiooni ajal
 veel Peterburis. Nende ilu-
 kohat olid pärin Tuhapealee
 lähedal. Ta kuulus tulis-
 tanist ja tahtis kangeri-
 välgja vaatama minna,
 muid perenaine ei luba-
 nud.

Oltisse tulis Anna sagasi
 1917. a. lõpus.